

Lovtidende A

2023

Udgivet den 13. juli 2023

10. juli 2023.

Nr. 1051.

Bekendtgørelse af lov om jordfordeling og offentligt køb og salg af fast ejendom til jordbrugsmæssige formål m.m. (jordfordelingsloven)

Herved bekendtgøres lov om jordfordeling og offentligt køb og salg af fast ejendom til jordbrugsmæssige formål m.m. (jordfordelingsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 31 af 4. januar 2017, med de ændringer, der følger af § 35, nr. 1, i lov nr. 1590 af 28. december 2022 og § 35 i lov nr. 407 af 25. april 2023.

Den ændring, der følger af § 35, nr. 2, i lov nr. 1590 af 28. december 2022, er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da ændringen efterfølgende er ophævet, jf. § 30, stk. 2, i lov nr. 407 af 25. april 2023.

Kapitel 1

Formål

§ 1. Loven har til formål at

- 1) sikre en bedre erhvervsmæssig udnyttelse af landbrugs-ejendomme ved at forbedre struktur- og arronderingsforholdene gennem omlægning af landbrugsjord,
- 2) medvirke til gennemførelse af projekter til bevaring og forbedring af natur- og miljøværdier i det åbne land, herunder oprettelse af rekreative områder og natur- og nationalparker, gennemførelse af naturgenopretningsprojekter, naturpleje, skovplantning, drikkevandssikring og internationale forpligtelser på natur- og miljøområdet m.v.,
- 3) medvirke til udvikling i landdistrikterne ved forbedring af struktur- og arronderingsforholdene under hensyn til natur, miljø og landskabelige værdier,
- 4) medvirke til jordomlægninger for at afbøde de jordbrugsmæssige gener ved ikke-jordbrugsmæssige aktiviteter i landbrugsområder,
- 5) fremskaffe erstatningsarealer til berørte landbrugsejendomme i forbindelse med gennemførelse af de i nr. 2-4 nævnte projekttyper og
- 6) muliggøre etablering og bevarelse af havekolonier.

Kapitel 2

Jordfordeling

§ 2. Jordfordeling gennemføres ved, at samtlige areal-omlægninger mellem de deltagende lodsejere berigtiges samtidig på en fastsat skæringsdag ved kendelse efter reglerne i §§ 2-4 og 6-9.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri¹⁾ nedsætter to jordfordelingskommissioner, der dækker områderne henholdsvis øst og vest for Lillebælt.

Stk. 3. Hver jordfordelingskommission består af 1 formand, 2 viceformænd og 9 øvrige medlemmer. Medlemmer-

ne er tillige suppleanter i den anden jordfordelingskommission.

Stk. 4. Formanden og viceformændene udpeges af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri og skal have juridisk kandidateksamen eller tilsvarende juridiske kvalifikationer af betydning for varetagelse af hvervet. De øvrige 9 medlemmer skal være 3 vurderingskyndige medlemmer udpeget efter indstilling fra erhvervs- og vækstministeren, 3 jordbrugskyndige medlemmer udpeget efter indstilling fra Landbrug & Fødevarer og 3 medlemmer udpeget efter indstilling fra KL (Kommunernes Landsforening).

Stk. 5. Til afsigelse af hver jordfordelingskendelse sammensættes jordfordelingskommissionen af formanden eller 1 viceformand, 1 vurderingskyndigt medlem, 1 jordbrugskyndigt medlem og 1 medlem udpeget efter indstilling fra KL. Formanden beslutter, om vedkommende selv eller en af viceformændene skal bestride formandshvervet i den konkrete sag. Det er formanden eller viceformanden, der udpeger de 3 øvrige medlemmer, jf. 1. pkt.

Stk. 6. Jordfordelingskommissionen er beslutningsdygtig, når formanden eller viceformanden, det vurderingskyndige medlem og enten det jordbrugskyndige medlem eller medlemmet udpeget efter indstilling fra KL er til stede. I tilfælde af stemmelighed er formandens eller viceformandens stemme udslagsgivende.

Stk. 7. Sager om jordfordeling behandles af jordfordelingskommissionerne og ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri eller den, ministeren bemyndiger dertil. Anmodning om rejsning af en jordfordelingssag indgives til ministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil.

Stk. 8. Ministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, stiller sekretariatsbistand til rådighed for jordfordelingskommissionerne. Ministeren fastsætter regler om jordfordelingskommissionernes virksomhed, sekretariatsbetjening af jordfordelingskommissionerne og om gennemførelse af jordfordelingssager.

§ 3. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan beslutte, at der på grundlag af en anmodning efter § 2, stk. 7, skal udarbejdes en plan for en hensigtsmæssig jordfordeling inden for et fastlagt område.

Stk. 2. Ministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan indkalde til et lodsejermøde, hvor der redegøres for sagen, og hvor flertallet af de fremmødte lodsejere vælger et lodsejerudvalg. Indkaldelse til mødet sker ved meddelelse i dagspressen, gennem postvæsenet eller på anden hensigtsmæssig måde med 8 dages varsel. Lodsejerudvalget repræsenterer lodsejerfællesskabets interesser. På mødet fastlægges sagens skæringsdag og planområdets udstrækning, ligesom dato for planlægningens afslutning aftales.

Stk. 3. Ministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, udarbejder efter forhandling med den enkelte lodsejer forslag til en hensigtsmæssig jordfordelingsplan med oplysning om vilkår, kontante vederlag og øvrige betingelser for planens gennemførelse.

§ 4. Den samlede jordfordelingsplan forelægges på et offentligt møde, hvor jordfordelingskommissionen afgør, om planen kan godkendes. Lodsejere, panthavere og berettigede i henhold til leje- eller forpagtningskontrakter underrettes skriftligt af jordfordelingskommissionen med 14 dages varsel om tid og sted for mødet, hvori kendelse, jf. stk. 4, afsiges. Med samme varsel sker der indkaldelse i Statstidende og lokal presse af alle rettighedshavere i ejendommene.

Stk. 2. Jordfordelingskommissionen kan beslutte, at særskilt beliggende ubebyggede lodder, som udgør en mindre del af den samlede ejendom, og som hverken danner væsentligt grundlag for ejerens erhvervsvirksomhed eller er af tilsvarende væsentlig økonomisk betydning for denne, ved kendelse inddrages helt i jordfordelingen. Afståelsessummen fastsættes i så tilfælde af jordfordelingskommissionen.

Stk. 3. Jordfordelingskommissionen kan bestemme, at anden fast ejendom end landbrugsejendomme kan inddrages under jordfordelingen, i det omfang det er påkrævet til gennemførelse af en hensigtsmæssig plan.

Stk. 4. Jordfordelingskommissionen afsiger kendelse om, at jordfordelingsplanen skal gennemføres efter foranstående bestemmelser. Kendelsen er bindende for samtlige af planen omfattede lodsejere og rettighedshavere i ejendommene. Jordfordelingskommissionen foranlediger kontante vederlag betalt og arealerne opmålt og afsat i marken.

Stk. 5. Jordfordelingskommissionens kendelse tinglyses som byrde på ejendommene. Det kan i kendelsen bestemmes, at den skal tinglyses pantstiftende med et for hver ejendom angivet beløb og forrentning heraf til sikkerhed for kontante vederlag.

§ 5. (Ophævet)

§ 6. Ved kendelsen afgøres endeligt alle indsigelser og krav, der som følge af jordomlægningerne måtte være fremsat over for jordfordelingskommissionen, jf. dog § 8. Denne træffer endvidere afgørelse om udbetaling af kontante veder-

lag og om fordeling af skatter og afgifter m.v. på de omlagte arealer.

Stk. 2. Medfører jordfordelingen, at der fra en ejendom fraskilles et grundstykke, for hvilket der i henseende til ejendommens økonomiske udnyttelse ikke eller kun delvis ydes vederlag i jord, skal fornødent samtykke foreligge fra pant-haverne til grundstykkets frigørelse for hæftelserne. Giver samtykket ikke, kan jordfordelingskommissionen dog ved kendelse bestemme, at jordfordelingen alligevel skal finde sted. Panthavernes krav imødekommes i så fald i prioritetsorden, så langt vederlaget rækker. Der må ikke ske nogen forringelse af pantesikkerheden for de fortsat indestående pantehæftelser. Disse rykker op, i det omfang foranstående pantehæftelser helt eller delvis indfries.

Stk. 3. Samtykke fra panthavere, jf. stk. 2, er dog ikke nødvendigt, hvis jordfordelingen alene bevirker en ubetydelig formindskelse af ejendommen i forhold til dennes værdi og jordfordelingskommissionen i kendelsen efter enstemmig vedtagelse udtrykkeligt erklærer, at udskillelsen af det jordstykke, der afgives eller ombyttes ved jordfordelingen, kan ske uden fare for pantesikkerheden, og at pantehæftelserne kan slettes for det udskilte stykkes vedkommende.

Stk. 4. Hvis en lodsejer ikke har tinglyst adkomst til det areal, denne afstår i jordfordelingen, kan jordfordelingskommissionen, når lodsejerens ejendomsret til arealet er sandsynliggjort, bestemme, at lodsejeren må anses som rette adkomsthaver. Der skal foretages indkaldelse af eventuelle adkomstberettigede efter regler svarende til reglerne i tinglysningslovens § 20. Ligeledes kan jordfordelingskommissionen bestemme, at et areal beliggende i jordfordelingsområdet, og hvortil ingen gør ejendomsret gældende, indgår i jordfordelingsplanen på de heri fastsatte vilkår.

§ 7. Jordfordelingskommissionen foranlediger, at de jordomlægninger m.v., der er omfattet af kendelsen, bliver noteret i matriklen og tinglyst med til- og fraskrivning for hver ejendom af tinglyste hæftelser og byrder, jf. tinglysningslovens §§ 21-23.

Stk. 2. Når tinglysning har fundet sted, underretter jordfordelingskommissionen hver enkelt lodsejer og panthaver om matrikelbetegnelse m.v. for de omlagte arealer.

§ 8. Såfremt jordfordelingen ikke kan noteres i matriklen eller tinglyses, afsiger jordfordelingskommissionen tillæg til kendelse, som sikrer, at dette sker. Såfremt en panthaver efter kendelsesmødet modsætter sig, at et areal udgår af pantet, eller en lodsejer gør indsigelse mod regulering af kontante vederlag eller mod fordeling af skatter og afgifter m.v., tager jordfordelingskommissionen stilling hertil ved tillægskendelse, som har samme retsvirkning som kendelse, jf. § 4, stk. 4.

Stk. 2. Formanden for jordfordelingskommissionen beslutter, om spørgsmål i henhold til stk. 1 skal behandles af jordfordelingskommissionen, og i givet fald om spørgsmålene kan behandles af formanden på jordfordelingskommissionens vegne.

§ 9. I sager, som rejses af lodsejere efter § 3 i denne lov, afholdes udgifterne af lodsejerne. Ministeren for fødevarer,

landbrug og fiskeri kan bestemme, at der skal ydes tilskud til de omkostninger, som afholdes af lodsejerne.

§ 10. (Ophævet)

Kapitel 3

Offentligt køb og salg af fast ejendom

§ 11. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan ved aftale med ejeren købe fast ejendom til opfyldelse af de i § 1 nævnte formål.

§ 12. Til fremskaffelse af fast ejendom til de formål, der er nævnt i § 1, nr. 1-5, kan forkøbsret for staten pålægges såvel landbrugsejendomme som landbrugsjord og udyrkede arealer, der ikke udgør en del af en landbrugsejendom. Endvidere kan der til fremskaffelse af jord til de formål, der er nævnt i § 1, nr. 6, pålægges forkøbsret for staten på ejendomme beliggende såvel i landzone som i byzone, jf. lov om planlægning.

Stk. 2. Beslutning om at pålægge forkøbsret træffes af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri og tinglyses på ejendommen på begæring af ministeren. Forkøbsretten respekterer private forkøbsrettigheder og køberettigheder, der er tinglyst før den 21. april 1967, men går i øvrigt forud for andre rettigheder over ejendommen, uanset hvornår disse er stiftet. Ministeren underretter ejeren af den pågældende ejendom om beslutningen.

Stk. 3. Forkøbsretten gælder ved enhver erhvervelse af ejendommen eller en del af denne. En forkøbsret, der er pålagt med henblik på fremskaffelse af jord til de formål, der er nævnt i § 1, nr. 1-5, kommer dog ikke til anvendelse,

- 1) når den overvejende del af ejendommen ikke er beliggende i landzone,
- 2) når erhververen er en offentlig myndighed,
- 3) når ejendommen erhverves af en person ved arv, ved overtagelse til hensiddende i uskiftet bo eller ved deling af fællesbo,
- 4) når erhververen er den hidtidige ejers ægtefælle eller samlever eller er beslægtet eller besvogret med den hidtidige ejer i op- eller nedstigende linje eller i dennes sidelinje så nær som søskende eller disses børn, eller
- 5) når arealet i forbindelse med handelen sammenlægges med en af erhverver ejendomme landbrugsejendom.

Stk. 4. En forkøbsret, der er pålagt med henblik på fremskaffelse af jord til de formål, der er nævnt i § 1, nr. 6, kommer dog ikke til anvendelse ved de i stk. 3, nr. 3 og 4, nævnte erhvervelser.

Stk. 5. I tilfælde som omhandlet i stk. 3, nr. 1 og 2, skal forkøbsretten begæres afløst af ministeren.

§ 13. Til afgørelse af, om forkøbsretten vil blive gjort gældende, forelægges erhvervelsesdokumentet eller en kopi heraf for ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.

Stk. 2. Ministeren træffer snarest afgørelse om, hvorvidt forkøbsretten skal gøres gældende. Består vederlaget helt eller delvis i andet end pengeydelse, skal meddelelse om, at forkøbsretten gøres gældende, indeholde oplysning om, hvorvidt ministeren agter at bringe bestemmelsen i § 16, stk. 1, i anvendelse. Er erhvervelsen betinget af andet end

ejendommens udstykning eller vederlagets berigtigelse, kan ministeren udsætte afgørelsen, indtil erhvervelsesdokumentet forelægges på ny uden sådanne andre betingelser. Er der ikke senest på 4-ugers-dagen for ministerens modtagelse af erhvervelsesdokumentet afgivet meddelelse til ejeren om den trufne afgørelse eller beslutning, kan forkøbsret ikke gøres gældende.

Stk. 3. Indtil spørgsmålet om anvendelse af forkøbsretten er afgjort, kan ministeren lade ejendommen besigtige.

Stk. 4. Ministeren fastsætter nærmere regler om de oplysninger, som skal medfølge ved indsendelsen af erhvervelsesdokumentet, og om suspension af den i stk. 2 fastsatte frist, såfremt sådanne oplysninger ikke medfølger.

§ 14. Ved tinglysning af et adkomstdokument om erhvervelse af fast ejendom, hvorpå der er lyst forkøbsret for staten, skal der vedlægges dokumentation for, at forkøbsretten ikke kommer til anvendelse, jf. § 12, stk. 3. I modsat fald tinglyses dokumentet alene med frist i henhold til tinglysningsloven til fremskaffelse af dokumentation eller erklæring fra ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri om, at forkøbsretten ikke gøres gældende.

Stk. 2. Ministeren fastsætter regler om den dokumentation, som skal forevises tinglysningsdommeren.

§ 15. Hvis forkøbsretten gøres gældende, indtræder staten i erhververens rettigheder og forpligtelser med hensyn til ejendommen og dens tilbehør, jf. tinglysningslovens § 37, stk. 1.

Stk. 2. Erhververen har krav på godtgørelse for de omkostninger, som har været afholdt forgæves i forbindelse med erhvervelsen. Udgifter, som erhververen afholder efter at være kommet til kendskab om, at staten gør sin forkøbsret gældende, godtgøres ikke.

Stk. 3. Er ejendommen helt eller delvis overgået til erhververen, overtager staten erhververens indtægter af ejendommen samt erhververens udgifter i forbindelse med ejendommens forsvarlige drift og nødvendige vedligeholdelse.

§ 16. I det omfang vederlaget for den erhvervede ejendom ikke består i pengeydelse, kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri forlange det omsat til et pengebeløb. I mangel af mindelig overenskomst fastsættes pengebeløbet af de i lov om offentlige veje omhandlede taksationsmyndigheder. Ved sagens behandling for taksationsmyndighederne finder bestemmelserne i §§ 108-111, 114, 116, 118 og 120-122 i lov om offentlige veje tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Er ejendommen erhvervet helt eller delvis vederlagsfrit, fastsættes det vederlag, som staten skal betale i anledning af ejendommens overtagelse, i mangel af mindelig overenskomst af taksationsmyndighederne, jf. stk. 1.

Stk. 3. Omfatter erhvervelsen tillige fast ejendom, løsøre eller andre formuegoder, som ikke omfattes af forkøbsretten, og er der ikke fastsat særskilt vederlag herfor, fastsættes vederlaget for den ejendom, som overtages af staten, i mangel af mindelig overenskomst af taksationsmyndighederne, jf. stk. 1.

Stk. 4. Består vederlaget af andet end penge, kan den hidtidige ejer nægte at vedstå handelen. Det samme gælder

i de tilfælde, der er nævnt i stk. 2 og 3. Meddelelse om, at handelen ikke vedstås, skal afgives til ministeren senest 8 dage efter, at ejeren har modtaget underretning om, at forkøbsretten gøres gældende. Hvis overdragelsen ikke vedstås, bortfalder det offentlige pligt til at betale godtgørelse efter § 15, stk. 2. Ministeren kan dog bestemme, at erhververens udgifter til mægler, advokat, stempeling og lign. kan godtgøres.

Stk. 5. Gøres forkøbsret gældende over for en pant- eller udlægshaver, som på tvangsauktion har erhvervet ret til at få ejendommen udlagt, kan erhververen forlange, at staten godtgør den udækkede del af erhververens fordring, dog ikke ud over ejendommens værdi. I mangel af mindelig overenskomst fastsættes ejendommens værdi af taksationsmyndighederne, jf. stk. 1.

Stk. 6. En eventuel ret for den hidtidige ejer til at generhverve ejendommen bortfalder.

§ 17. Vilkår i dokumenter vedrørende erhvervelse af fast ejendom, som har til formål at søge statens forkøbsret omgået, kan tilsidesættes, når forkøbsretten gøres gældende.

Stk. 2. Søges bestemmelserne om statens forkøbsret til fast ejendom omgået, enten ved at en erhverver undlader at søge sin adkomst tinglyst, eller ved aftaler om brugsforhold eller andre retshandler eller i forbindelse med en panthavers overtagelse af den pantsatte ejendom til brugelighed, kan ejendommen kræves overdraget til staten mod et vederlag, der i mangel af mindelig overenskomst fastsættes af taksationsmyndighederne, jf. § 16, stk. 1.

§ 18. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan på erhvervede ejendomme foretage investeringer vedrørende grundforbedringsarbejder, vandingsanlæg, vejanlæg, læplantningsarbejder og natur- og miljøforbedrende foranstaltninger samt i særlige tilfælde el-, varme-, vandforsynings- og kloakeringsanlæg samt skovplantning.

§ 19. Fast ejendom, der er købt i medfør af § 11, skal hovedsagelig sælges som led i en jordfordeling til

- 1) personer, der opfylder erhvervelsesreglerne i lov om landbrugsejendomme,
- 2) anden offentlig myndighed, jf. § 22 i lov om landbrugsejendomme,
- 3) en almen vandforsyning, jf. § 23 i lov om landbrugsejendomme, eller
- 4) en fond, der har opnået en forhåndsgodkendelse eller konkret tilladelse, jf. § 24 i lov om landbrugsejendomme.

Stk. 2. Salg af de købte ejendomme skal ske til fremme af de i § 1, nr. 1-5, nævnte formål, eventuelt ved fastsættelse af særlige driftsbestemmelser.

Stk. 3. Salg skal ske på de for den offentlige myndighed bedst mulige vilkår.

Stk. 4. Uafhængede ejendomme kan udlejes eller bortforpagtes.

§ 20. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte nærmere regler om opkøb, anvendelse og videre salg af fast ejendom i medfør af denne lov.

Kapitel 4

Statslån og jordrente efter ældre jordlove

§ 21. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan med tillæg af renter og omkostninger inddrive misligholdte statslån ydet efter de indtil den 1. juli 1990 gældende regler.

Stk. 2. Reglen i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på lån ydet i henhold til

- 1) lov om oprettelse og supplerings af mindre landbrug m.m. (statshusmandsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 117 af 10. april 1967,
- 2) lov nr. 204 af 27. maj 1970 om udlån til sammenlægning, supplerings samt oprettelse af jordbrug m.m.,
- 3) lov nr. 357 af 22. december 1954 om udlån til visse landbrugsejendommers overtagelse til selveje og
- 4) de ældre jordlove.

§ 22. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler, hvorved de i §§ 18-25 k i lov nr. 339 af 9. juni 1948 om oprettelse og supplerings af mindre landbrug m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 117 af 10. april 1967, omhandlede bestemmelser for jordrentelodder, herunder bestemmelserne om adgangen til afløsning af jordrente, opretholdes med de ændringer, som denne lov eller lovgivningen i øvrigt nødvendiggør. Ministeren kan endvidere ved bekendtgørelse ændre reglerne for beregning af jordrente.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler vedrørende ejendomme, der er oprettet, og lån, der er ydet i henhold til lov nr. 339 af 9. juni 1948 med tillægslove eller de ældre jordlove, hvorved den for ejendommene eller lånene hidtil gældende retsstilling opretholdes med de ændringer, som denne lov eller lovgivningen i øvrigt gør nødvendige. Ministeren kan ved bekendtgørelse ændre betingelserne for overtagelse af de nævnte lån, herunder fastsætte, at lånene ikke kan overtages ved ejerskifte.

Stk. 3. De i §§ 1-6 og 10-15 og § 16, stk. 1-3, i lov om statens fremskaffelse af jord og udlån til jordbrugsmæssige formål m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 61 af 14. februar 1983, indeholdte bestemmelser, der er ophævet ved lov nr. 418 af 13. juni 1990, finder fortsat anvendelse for ydede lån. Ydede statslån kan overtages på uændrede vilkår ved en efterlevende ægtefælles overtagelse af ejendommen efter reglerne om skifte af dødsboer. En samlever kan efter en konkret vurdering ligestilles med en ægtefælle.

§ 22 a. Udbetaling Danmark varetager opgaver efter regler fastsat af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri i medfør af § 22, stk. 2, og opgaver efter § 22, stk. 3.

Stk. 2. Udbetaling Danmark indstiller regulering af jordrenten efter regler fastsat af ministeren i medfør af § 22, stk. 1, 2. pkt.

Kapitel 5

Finansiering

§ 23. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan af statens midler afholde de med denne lovs gennemførelse forbundne udgifter, for så vidt der ikke ydes støtte til disse efter anden lovgivning eller udgifterne afholdes af andre, jf. § 9.

Stk. 2. Ministeren kan af statens midler anvende de fornødne beløb dels til opfyldelse af krav, som anerkendes af jordfordelingskommissionen efter bestemmelsen i § 6, stk. 1, og som ikke dækkes af andre, dels som tilskud til særlige foranstaltninger, der anbefales af jordfordelingskommissionen, og som undtagelsesvis er påkrævet til gennemførelse af en hensigtsmæssig plan efter §§ 2-4, 6 og 8.

Stk. 3. Udgifter i medfør af stk. 1 og 2 afholdes af de bevillinger, der afsættes på de årlige bevillingslove.

Stk. 4. Ministeren bemyndiges til at dække midlertidige likviditetsbehov i forbindelse med gennemførelse af jordfordeling i henhold til denne lov ved træk på statens konto i Danmarks Nationalbank.

Stk. 5. Ministeren fastsætter regler om betaling for det arbejde, der udføres af jordfordelingskommissionen og af lodsejerudvalget.

§ 24. Udgifter ved behandling og berigtigelse af en jordfordeling i forbindelse med naturgenopretnings- eller naturplejeprojekter, drikkevandssikring, skovplantning, etablering af rekreative områder og anlægsarbejder m.v. finansieres ved særlig bevilling eller betales af den, der anmoder om at få sagen rejst.

Stk. 2. Statens køb af fast ejendom i medfør af § 11 samt anlægsarbejder i medfør af § 18 sker inden for de bevillinger, der årligt afsættes på finansloven.

Stk. 3. Der er adgang til at forhøje bevillingen til jordkøb med beløb, der svarer til merindtægter ved salg af fast ejendom ud over det budgetterede.

Stk. 4. Der er adgang til at videreføre eventuelle uudnyttede bevillinger til anlæg og jordkøb til anvendelse i senere finansår, herunder med øgede bevillinger på grundlag af merindtægter ved salg af fast ejendom ud over det budgetterede.

Kapitel 6

Delegation og klage

§ 25. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan henlægge sine beføjelser til jordbrugskommissionerne, jordfordelingskommissionerne, kommunale myndigheder, jordkøbsnævns og – efter aftale med finansministeren – Økonomistyrelsen.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere regler for udøvelse af bemyndigelsen efter stk. 1. Ministeren kan desuden fastsætte regler om jordkøbsnævnens sammensætning, finansiering og administration, herunder om, at en institution under ministeriet efter aftale med kommunen henholdsvis kommunerne kan udøve sekretariatsfunktionen for jordkøbsnævnet.

Stk. 3. Et jordkøbsnævn kan oprettes af en kommunalbestyrelse eller flere kommunalbestyrelser i fællesskab til at varetage opgaver efter ministerens bemyndigelse, jf. stk. 1 og 2. Kommunalbestyrelsen henholdsvis kommunalbestyrelserne træffer afgørelse om nedlæggelse eller udtræden af et jordkøbsnævn. Ministeren fastsætter nærmere regler om nedlæggelse og udtræden af et jordkøbsnævn.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen eller kommunalbestyrelserne afholder de udgifter, som er forbundet med et jordkøbs-

nævns virke. Kommunen henholdsvis kommunerne varetager tilsynet med jordkøbsnævns og godkender jordkøbsnævns regnskab. Ministeren fastsætter nærmere regler om kommunens henholdsvis kommunernes tilsyn og godkendelse af et jordkøbsnævns regnskab.

Stk. 5. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan efter forhandling med indenrigs- og sundhedsministeren²⁾ fastsætte nærmere regler om regnskabsaflæggelse vedrørende jordkøbsnævns aktiviteter.

Stk. 6. Reglerne om offentligt udbud i § 68, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse finder ikke anvendelse på jordkøbsnævns salg af fast ejendom.

§ 26. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at opgaver i henhold til denne lovs § 2, stk. 8, og § 3, kan lægges ud til private.

§ 27. Klage over afgørelser truffet af en institution under ministeriet, jordbrugskommissionerne, kommunale myndigheder, jordkøbsnævn eller Økonomistyrelsen kan indgives til ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, jf. dog stk. 2. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt klageren. Ministeren kan fastsætte regler, hvorefter der alene kan klages over retlige spørgsmål.

Stk. 2. Afgørelse truffet af jordfordelingskommissionen, jf. §§ 4, 6 og 8, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelser truffet af de i stk. 1, anførte myndigheder, herunder at klage ikke skal kunne indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedens adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.

§ 27 a. Afgørelser truffet i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf kan, hvis ikke andet er fastsat i loven eller i henhold til regler udstedt i medfør heraf, påklages til Miljø- og Fødevarerklagenævnet, som behandler sagen i afdelingen omhandlet i § 3, stk. 1, nr. 4, i lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet, og kan dermed ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Klage til Miljø- og Fødevarerklagenævnet indgives skriftligt til den myndighed, der har truffet afgørelsen, ved anvendelse af digital selvbetjening, jf. dog § 21, stk. 2-4, i lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet. Myndigheden skal, hvis den vil fastholde afgørelsen, snarest og som udgangspunkt ikke senere end 3 uger efter modtagelsen af klagen videresende klagen til klageinstansen. Klagen skal ved videresendelsen være ledsaget af den påklagede afgørelse, de dokumenter, der er indgået i sagens bedømmelse, og en udtalelse fra myndigheden med dennes bemærkninger til sagen og de i klagen anførte klagepunkter.

§ 27 b. Udbetaling Danmarks afgørelser vedrørende den udestående fordringsmasse i henhold til regler fastsat i medfør af § 22, stk. 2, eller i henhold til reglerne nævnt i § 22, stk. 3, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Kapitel 7

*Ikrafttrædelses-, ophævelses- og overgangsbestemmelser
m.v.*

§ 28. Loven træder i kraft den 1. juli 2005, jf. dog stk. 2.
Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. Loven har virkning for jordfordelingssager, der har skæringsdag den 1. januar 2006 eller senere. Jordfordelingssager, der har skæringsdag til og med den 31. december 2005, behandles efter bestemmelserne i lov om jordfordeling mellem landejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 318 af 25. april 1996.

§ 29. Ved lovens ikrafttræden ophæves

- 1) lov om jordfordeling mellem landejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 318 af 25. april 1996, jf. dog § 28, stk. 3, 2. pkt., og
- 2) lov om offentlig fremskaffelse af jord til jordbrugsmæssige formål m.m. (jordkøbsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 493 af 13. juni 1997.

Stk. 2. Administrative forskrifter udstedt i medfør af de i stk. 1 nævnte love forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af denne lov.

§ 30. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

§§ 31-37. (Udelades)

Lov nr. 1590 af 28. december 2022 om administration af den fælles landbrugspolitik m.v.³⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 30. Loven træder i kraft den 1. januar 2023, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. (Udelades)

Lov nr. 407 af 25. april 2023 om administration af den fælles landbrugspolitik m.v.⁴⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 30. Loven træder i kraft den 30. juni 2023.

Stk. 2. Lov nr. 1590 af 28. december 2022 om administration af den fælles landbrugspolitik m.v. ophæves.

Stk. 3. (Udelades)

Stk. 4. (Udelades)

Stk. 5. (Udelades)

Landbrugsstyrelsen, den 10. juli 2023

P.D.V.
BENTE KOUDAL SØRENSEN

/ Dorte Nielsen

-
- 1) Ved kongelig resolution af 19. november 2020 blev Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri oprettet, således at der til dette ministerium blev overført følgende sagsområder: sager vedrørende landbrug, herunder økologi, fødevareresikkerhed, fødevareresundhed og fødevareforsyning, dyrevelfærd, inklusive de til områderne hørende institutioner m.v., samt sager vedrørende fiskeri, jf. § 1 i bekendtgørelse nr. 1946 af 25. november 2020 om ændring i forretningernes fordeling mellem ministrene.
 - 2) Ved kongelig resolution af 15. decemebr 2022 er ressortansvaret for sager vedr. indenrigsområdet blevet overført til Indenrigs- og Sundhedsministeriet, jf. §§ 3 og 4 i bekendtgørelse nr. 15 af 10. januar 2023 om ændring i forretningernes fordeling mellem ministrene.
 - 3) Lovændringen vedrører ændring af § 2, stk. 4, 1. pkt.
 - 4) Lovændringen vedrører ændring af § 2, stk. 4, 1. pkt.